

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

MÁSODIK SZEKCIÓ

NÉMETH kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(25411/10. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2015. február 17.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Németh kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Helen Keller, *elnök*,

Sajó András,

Robert Spano, *bírók* és Abel Campos, *helyettes szekció-hivatalvezető*,

2015. január 27-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően

az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (25411/10. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Németh Sándor ("a kérelmező") 2010. április 20-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. kormányképviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2013. április 9-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1966-ben született és Budapesten él.

5. A kérelmező 2003. márciusában keresetet nyújtott be a Budapest IX. Kerületi Önkormányzat ellen, egy ingatlanvita kapcsán nyilvános adatok közlését kérve. Az ügygel eddig a Pesti Központi Kerületi Bíróság, a Fővárosi Törvényszék és a Fővárosi Ítéltábla foglalkozott.

6. 2011. március 19-én az ügy vizsgálatát felfüggesztették egy másik eljárásban felmerülő előzetes kérdés elbírálásáig. Úgy tűnik, ez utóbbi ügy másodfokon még folyamatban van.

7. Az ügy irataiban található információk alapján a peres eljárás még folyamatban van.

A JOG

8. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével. E tekintetben a 10. cikkekre is hivatkozott.

A Kormány vitatta a panaszt.

9. A Bíróság úgy ítéli meg, hogy a panaszt kizárólag a 6. cikk 1. bekezdése alapján kell megvizsgálni.

10. A figyelembe veendő időszak 2003 márciusában kezdődött és még mindig tart. Így az eljárás három bírósági szinten több mint tizenegy évig és kilenc hónapig tartott.

Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónak kell minősíteni.

11. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

12. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására késztetné. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel, a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

13. A kérelmező az Egyezmény 13. cikke alapján az eljárást meggyorsító hatékony hazai jogorvoslat hiányát is panaszolta.

A Kormány ezzel a kérdéssel nem foglalkozott.

A Bíróság korábban már megállapította, hogy Magyarországon nem áll rendelkezésre olyan jogorvoslat, amellyel a polgári eljárásokat gyorsítani lehet (ld. *Bartha v. Hungary*, no. 33486/07, § 21, 25 March 2014).

Ennél fogva ez a kérelem elfogadható. A Bíróság továbbá megállapítja, hogy az Egyezmény 13. cikkét megsértették.

14. A kérelmező továbbá panaszolta, hogy az eljárás hossza sértette az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján számára a tulajdonai zavartalan élvezetét biztosító jogot.

15. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz a fent vizsgált panaszhoz kapcsolódik (ld. a 8-12. bekezdéseket), ezért ezt is elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

16. A Bíróság a 6. cikk 1. bekezdése alapján (ld. fenti 12. bekezdés) hozott döntésére figyelemmel úgy ítéli meg, hogy nem szükséges megvizsgálnia, hogy ebben az ügyben megsértették-e az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkét (ld. *Zanghi v. Italy*, 19 February 1991, § 23, Series A no. 194-C).

17. Végül a kérelmező általánosságban véve kifogásolta a hazai hatóságok magatartását, amely szerinte méltánytalansághoz vezetett. A 6. cikk 1. bekezdésére hivatkozott.

A Bíróság megjegyzi, hogy mivel az eljárás még folyamatban van, ezeket a panaszokat idő előttieknek kell tekinteni, és az Egyezmény 35. cikke 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

18. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján 20 000 euró nem vagyoni kártérítést

követelt.

19. A Kormány vitatta az igényt.

20. A Bíróság úgy ítéli meg, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 5 400 eurót ítél meg ilyen címen.

21. A kérelmező nem terjesztett be költségigényt.

22. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá nyilvánítja az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdése (az eljárás hossza) és 13. cikke, továbbá az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke szerinti panaszokat, és elfogadhatatlannak nyilvánítja a kérelem többi részét
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 13. cikkét megsértették;
4. *Megállapítja*, hogy nem szükséges az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke szerinti panaszt vizsgálni;
5. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes államnak három hónapon belül a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 5400 (ötezer-négyszáz) eurót, valamint az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
6. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2015. február 17-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Abel Campos
helyettes hivatalvezető

Helen Keller
elnök